

“Participatie” is veelal geen eenduidig begrip. Letterlijk betekent het “deelname aan”, maar wat die deelname dan precies inhoudt blijkt name voor zaken die overheidsbeleid betreffen ,nogal rekbaar te zijn. Deelname aan een hardloopwedstrijd betekent hardlopen en geen zeggenschap over de spelregels. Deelname aan het bestuur van de organisatie van de hardloopwedstrijd betekent wél zeggenschap over de spelregels en (meestal) niet hardlopen. Daar is het duidelijk waar de participatie betrekking op heeft, maar bij participatie bij overheidsbeleid is dat vaak niet het geval. Er is sprake van een soort vloeiende lijn van enkel gehoord worden tot zeggenschap, van inclusie van participanten tot uitsluiting daarvan, van participatie in het hele traject, tot vaststelling van wanneer tot wanneer.

IK vrees dat dit concept-besluit niet bijdraagt aan helderheid hierover. Voor zover het te doen was om dit zeer ambtelijk en juridisch (op zich natuurlijk terecht) getoonzette stuk goed te doorgronden het volgende:

Het valt mij op dat de sfeer van het besluit weinig positief is over participatie als zodanig:

- In hoofdstuk 1 wordt in de definitielijst wat gezegd wat de betekenis van participatie mbt overheidsbeleid inhoudt : slechts één, weliswaar wat lange, zin.
- Hoofdstuk 2, art.2.1 : 2 korte zinnen over toepassing van participatie.
 - 2.1.1: “elk bestuursorgaan besluit of participatie wordt toegepast
 - 2.1.2: “participatie wordt toegepast als de wet daartoe verplicht”dan en in 2.1.3: *maar liefst 8 (a t/m h) punten, waaronder géén participatie mogelijk is*
- Hoofdstuk 2, art 2.2: procedure participatie:
Art2.2.1:“*Op participatie is de procedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing*: geen idee wat dat inhoudt, en dus wordt de rest van art 2 grotendeels niet interpreteerbaar voor mij. Wel ontstaat mij bij de indruk dat vanaf 2.2.4. vooral wordt geschetst waar het bestuursorgaan kan gaan staan op het continuüm van enkel gehoord worden naar zeggenschap; anders gezegd dat daar nogal wat ruimte zit voor willekeur. Ik parafraseer bijvoorbeeld .2.4, b: het bestuursorgaan legt vast wat de kernvragen zijn, wat de beïnvloedingsruimte is, en welke kaders voor participatie toegankelijk zijn. En 2.2 4d: dat er een selectie van deelnemers kan worden samengesteld.

Het kost mij te veel inspanning mede, geef ik toe, wegens tekort aan zowel kennis als enige ervaring in het lezen van dergelijke uiterst ambtelijke stukken het conceptbesluit in zijn geheel verder te becommentariëren. Ik geef ook toe, mede uit recent teleurstellende ervaring aan deelname aan een uitgebreid participatieproces en de berichtgeving in de media over participatieprocessen elders weinig vertrouwen te hebben in dit concept in deze settings.

Ik had gehoopt dat met wetgeving hierover “participatie” meer de betekenis zou krijgen van *hoe dan ook echt* enige invloed van direct betrokkenen op overheidsbesluitvorming, met name op gemeentelijk nivo. We hebben als burgers natuurlijk nog andere democratische wegen om mee te denken en te praten, maar terugverwijzing naar die instituties dreigt van participatie een leeg en daarmee zinloos proces te worden.

Ik sluit me daarom graag aan bij het commentaar van een andere inwoner , dat u inmiddels ongetwijfeld heeft bereikt: het verzoek om de participatieverordening te voorzien van een handzame inleiding/samenvatting/leeswijzer waarin de bedoeling en de opzet van deze verordening helder en in begrijpelijke taal uit de doeken wordt gedaan.

Met vriendelijke groeten,